

Нъ наскоро ся мѣнува
 И настая страшень часъ
 Силни вѣтрища духижи
 Буря голѣма стана;
 Гръмъ и мълнїя тряснѣли,
 И юнакъ си тамъ падна!
 Виждте! въ тоя свѣтъ лъжовный
 Какъ са грыжимъ за имоть,
 Зарадъ добрины свѣтовны
 Не си жялимъ ни животь.
 Губимъ ся насѣмъ на татѣкъ
 Ставаме на всичко робъ;
 А животь-тъ ни е кратѣкъ,
 Сѣтнина-та ни е гробъ.

13.

Съ Богомъ си оstay любезна!
 Не плачи и не жали!
 Да сръдце не вѣне
 Мысли за мене!
 Азъ отхождамъ на дългъ пѣтъ
 А душа ми е при тебъ
 И все сѣмъ на грыжѣ
 Да не погынѣ.
 Охъ! азъ мысляхъ день и ношъ
 Докле дойде тоя часъ,